

Slavnost Narození Páně – v noci (2025)

1. čtení - Iz 9,1-3.5-6

Syn je nám dán!

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo, obyvatelům temné země vychází světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost; veselí se před tebou, jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist. Neboť jho, které ho tížilo, hůl na jeho šíji a bodec jeho otrokáře jsi zlomil jako za midjanských dnů. Hle, dítě se nám narodilo, syn je nám dán, vládu má na svém rameni a dostal jméno podivuhodný rádce, mocný Bůh, věčný otec, kníže pokoje. Jeho vladařství vzroste a pokoje nebude konce; (bude vládnout) na Davidově trůně a v jeho království, aby je upevnil a utvrdil právem a spravedlností od tohoto času až navěky! Způsobí to horlivost Hospodina zástupů.

Mezizpěv - Žl 96,1-2a.2b-3.11-12.13

Odp: Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán.

Zpívejte Hospodinu píseň novou,
zpívejte Hospodinu, všechny země!
Zpívejte Hospodinu, velejte jeho jméno!

Rozhlašujte den po dni jeho spásu,
vypravujte mezi pohany o jeho slávě,
mezi všemi národy o jeho divech.

Radujte se, nebesa, zajásej, země,
zahuč, moře a vše, co je naplňuje.
Zaplesej, pole a vše, co je na něm.
Tehdy se rozveselí všechny lesní stromy.

Před Hospodinem, že přichází,
že přichází řídit zemi.
Bude řídit svět spravedlivě,
národy bude spravovat věrně.

2. čtení - Tit 2,11-14

Projevila se Boží dobrota všem lidem.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Titovi.

Projevila se Boží dobrota, která přináší spásu všem lidem. Vede nás k tomu, abychom se odřekli bezbožného života i světských žádostí a žili v tomto nynějším věku rozvážně, spravedlivě a zbožně a přitom očekávali v blažené naději slavný příchod našeho velikého Boha a spasitele Krista Ježíše. On vydal sám sebe za nás, vykoupil nás z každé špatnosti a očistil si nás, abychom byli jeho vlastním lidem, horlivým v konání dobrých skutků.

Zpěv před evangeliem - srov. Lk 2,10-11

Aleluja. Zvěstuji vám velikou radost: Dnes se nám narodil Spasitel, Kristus Pán. Aleluja.

Evangelium - Lk 2,1-14

Dnes se vám narodil Spasitel.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v pozeňnaném stavu. Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo. V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: "Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích." A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: "Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má (Bůh) zalíbení."

Homilie

„Vítej, Děťátko v jeslích, vyznáváme v Tobě Boha. / Narodil ses této noci, abys nás vyrval z čerta moci.“

Milí bratři a sestry, tak zní sloka jedné z polských koled.

Vánoce jsou svátky plné tepla. A to nejen tehdy, když je venku nad nulou, ale i tehdy, když mráz svírá krajinu. To pravé vánoční teplo totiž nepřichází z počasí, ale ze srdce.

Je to teplo štědrovečerního stolu, večere a přání. Teplo ozdobeného stromku, dárků, zpěvu koled a půlnoční mše. Teplo jesliček, u nichž stojí andělé a lidé se ztišeným srdcem.

A toto teplo je dobré. Je potřebné. Kolik tvrdých srdcí se právě o Vánocích otevře. Kolik hněvu roztaje, kolik mlčení se promění v rozhovor, kolik očí se zalije slzami. Do mnoha rodin se vrací smíření a pokoj.

Za to bud'me Bohu vděční.

Ale právě proto musíme být bdělí. Teplo totiž dokáže uspávat. Některé koledy jsou krásné – a přesto nás mohou ukolébat ke spánku. Ne ke spánku těla, který je nutný, ale ke spánku ducha. Ke ztrátě bdělosti. Ke zvyknutí si na zlo. Ke smíření se s hříchem.

Je nebezpečné, když si člověk začne myslet, že je všechno v pořádku, že nehrozí žádné nebezpečí, že nemáme nepřítel. Protože nepřítel existuje. A působí.

Radujeme se z narození Božího Dítěte – a přesto víme, že jen pár dní poté Herodes nechá zavraždit betlémské děti. Seno v jeslích brzy vystřídá krev. Evangelium nás tak učí, že Boží příchod do světa je zároveň začátkem duchovního boje.

Písmo nás varuje jasně:

„Bud'te strážliví, bud'te bdělí. Váš protivník, ďábel, obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.“

Není to varování jen pro dávné časy. Dějiny ukazují, že zlo má své epochy. Dvacáté století přineslo války, totality, koncentrační tábory. A dnes? Dnes zlo často neřve, ale šeptá. Neútočí otevřeně, ale rozmlžuje pravdu. Zlehčuje hřích. Přesvědčuje, že všechno je relativní, že nic není tak vážné.

A výsledky vidíme. Miliony vražd nenarozených dětí. Zmatek v pojmech dobra a zla. Zpochybnění hodnot, které byly po staletí samozřejmé. Smrt nazývaná „dobrou“, i když je způsobena lidskou rukou. Dříve se lidé modlili za dobrou smrt – vědomou a s Ježíšem. Dnes se dobrou smrtí, tedy eutanazií, nazývá zabíjení starých a nemocných, a už také zabíjení postižených a nemocných dětí.

A ďábel slaví úspěchy také tam, kde by to bolelo nejvíc – v lidských duších. Kolik lidí odchází z tohoto světa bez svátostí, bez smíření s Bohem. Když otevírám knihu zemřelých naší farnosti a u jmen těch, kteří letos a dříve zemřeli, čtu: „bez svátostí, bez svátostí, bez svátostí...“ I tak 99,5%. Kolik rodin pláče nad tragickými odchody svých blízkých. A někdo zaplakal kvůli tomu, naše maminka, tatínek, babička, dědeček, bratr a sestra odešli bez svátosti? Zase úspěch ďábla.

Proto si musíme znovu připomenout: duchovní boj neskončil. Probíhá stále. Je to boj o člověka, o jeho štěstí tady na zemi i o jeho věčnost.

Bible nás ale nenechává bez naděje. Říká:
„Podříd'te se Bohu, vzepřete se ďáblu – a uteče od vás.“

Nejsme bezbranní. Máme zbraně, které se osvědčily: především Svátosti, modlitbu, víru, pokoru. A také pomoc nebeských zástupů – andělů.

Archanděl Michael není roztomilá figurka. Je to bojovník. Písmo mluví o nebeských zástupech jako o vojsku. Andělé jsou Boží silou, poslanou na pomoc člověku v jeho duchovním zápase.

Proto berme vážně modlitbu ke svatému archandělu Michaelovi. Ne jako talisman na papíře, ale jako vyjádření živé víry, pokory a důvěry v Boží moc. Modleme se každodenně: *Svatý Michaeli, archanděli, braň nás v boji proti zlobě a úkladům ďáblovým. Kníže nebeského*

*vojska,
svrhni božskou mocí do pekelné propasti
satana a zlé duchy, kteří usilují o zkázu duší.
Amen.*

Nebojme se ďábla. Bojme se hříchu. Bojme se lži, nenávisti, neodpuštění, pohrdání příkázáními, tolerance zla. Protože ďábel je podle Písma lhář a otec lži – a my se nesmíme stát jeho příbuznými a spolupracovníky.

„Vítej, Děťátko v jeslích, vyznáváme v Tobě Boha. / Narodil ses této noci, abys nás vyrval z čerta moci.“

Když je člověk s Bohem, je v bezpečí. Když se Ježíš narodí v lidském srdci, není tam místo pro strach.

A právě o to jde o Vánocích. Aby se nestaly jen folklorem, tradicí, krátkým dojetím. Aby nebyly jen milé – ale prázdné.

Vánoce mají být obrácením srdce. Návratem k Bohu. Návratem k lásce, která se nerodí z emocí a citů, ale z Boha. Lásce, která nepomine po svátcích.

Bůh nechce přijít jen na návštěvu. Boží Dítě chce v nás bydlet. Trvale.

Otevřeme mu tedy své srdce. Nejen dnes. Nejen o Vánocích. Ale navždy. Amen.